

20 / ΣΑΒΒΑΤΟΥΡΗΓΙΑΚΟ ΣΤΟ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΤ 2023

Burnt Norton (I)

Τ.Σ. ΕΛΙΟΤ

Ο παρών χρόνος και ο παρελθών χρόνος
είναι ίσως και οι δύο παρόντες στον μέλλοντα χρόνο,
και ο μέλλον χρόνος περιέχεται στον παρελθόντα χρόνο.
Αν όλος ο χρόνος είναι αιωνίως παρών
όλος ο χρόνος δεν μπορεί να πληρωθεί.
Ο,τι θα μπορούσε να συμβεί είναι μια αφαίρεση
που παραμένει μια διαρκής δυνατότητα
μόνο σ' έναν κόσμο από εικασίες.
Ο,τι θα μπορούσε να συμβεί και ό,τι συνέβη
δείχνουν σ' ένα τέλος, που είναι πάντοτε παρών.
Βήματα αντηχούν στη μνήμη
στο μονοπάτι που δεν πήραμε
προς την πόρτα που ποτέ δεν ανοίξαμε
του κήπου με τις τριανταφυλλίες. Οι λέξεις μου αντηχούν
επομένως, στο μυαλό σου.

Όμως για ποιο λόγο
να ταράξει κανείς τη σκόνη στην κούπα με τα ροδόφυλλα
δεν ξέρω.

Άλλοι αντίπαλοι
κατοικούν στον κήπο. Να τους ακολουθήσουμε;
Γρήγορα, είτε το πουλί, βρείτε τους, βρείτε τους,
εδώ γύρω. Πέρα από την πρώτη πύλη,
στον πρώτο μας κόσμο, θ' ακολουθήσουμε
της σείκλας το τέχνασμα; Στον πρώτο μας κόσμο.
Εκεί βρίσκονταν, επιβλητικοί, αδράτοι.
κινούνταν ορθίσιμα, πάνω από τα νεκρά φύλλα,
στη ζέστη του φθινοπώρου, μέσα από τον παλλόμενο άνεμο,
και το πουλί λάλησε, απαντώντας
στην ανίκουστη μουσική την κρυμμένη στους θάμνους,
και οι αθέατες ακτίνες των ματιών διασταυρώθηκαν,
γιατί τα τριαντάφυλλα
είχαν την όψη λουλουδιών που κάποιος τα κοιτάζει.
Εκεί βρίσκονταν ως καλεσμένοι μας,
που τους δεχόμασταν και μας δέχονταν.
Έτσι κινήσαμε, κι αυτοί μαζί, με τρόπο τελετουργικό,
κατά μήκος της έρημης αλέας, στον πυξαρών τον κύκλο,
να δούμε τη στραγγισμένη στέρνα.
Στεγνή η στέρνα, στεγνό σιμέντο, καφετί στις άκρες,
καί η στέρνα γέμισε νερό απ' το φως του ήλιου,
και ο λωτός αναδύθηκε, ήσυχα, ήσυχα,
η επιφάνεια έλαμψε από την καρδιά του φωτός,
και εκείνοι ήταν πίσω μας, καθρεφτισμένοι στη στέρνα.
Ύστερα πέρασε ένα σύννεφο, κι άδειασε η στέρνα.
Φύγετε, είπε το πουλί, γιατί οι φυλλωσιές
ήταν γεμάτες παιδιά,
με έξαψη κρυμμένα, τα γέλια συγκρατώντας.
Φύγετε, φύγετε, φύγετε, είπε το πουλί: το ανθρώπινο είδος
δεν μπορεί ν' αντέξει πολλή πραγματικότητα.
Ο παρελθών χρόνος και ο μέλλον χρόνος
ό,τι θα μπορούσε να είχε συμβεί και ό,τι συνέβη
δείχνουν σ' ένα τέλος, που είναι πάντοτε παρών.

ΑΠΟ ΤΑ «ΤΕΣΣΕΡΑ
ΚΟΥΑΡΤΕΤΑ»,
ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ ΧΑΡΗΣ
ΒΛΑΒΙΑΝΟΣ,
ΕΚΔ. ΠΑΤΑΚΗ, 2012

ΤΟ ΠΟΙΗΜΑ ΤΗΣ ΤΕΛΕΥΤΙΑΣ ΣΕΛΙΔΑΣ

Κάθε εβδομάδα
ένα πρόσωπο
επιλέγει στίχους
από το μεγάλο
βιβλίο της ποίησης

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΔΗΜΗΤΡΗΣ
ΔΟΥΛΓΕΡΙΑΔΗΣ

ΜΑΡΙΑ ΝΑΥΠΛΙΩΤΟΥ, ηθοποιός.

Εκοντας ούριο άνεμο από τη
μεγάλη επιτυχία του «Masterclass»
και τη συμμετοχή της στη
«Μήδεια» α λα Φρανκ Κάστορφ
στην Επίδαυρο, ετοιμάζεται για
την επανάληψη του «Φιλομένη
Μαρτουράνο» του Εντουάρντο ντε
Φίλιπο, σε σκηνοθεσία Οδυσσέα
Παπασηπλιόπουλου στο θέατρο
«Δημήτρης Χορν»

«Το Ξυπνήτηρ»
(λεπομέρεια),
πίνακας του
Ντιέγκο Ριβέρα
(1914)

